

POSTANOWIENIE

Dnia 28.07.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant sekretarz sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. – Mieczysław Buksa

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. – Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego Ł. P. (P.) s. K.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz

art.43 la § 3 w zw. z art.43 le § 1 kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu Ł. P. (P.) s. K.** i G. z d. P., ur. dnia (...) w M., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. Wydział Zamiejscowy w M. z dnia 11.04.2014r., sygn. akt XVIK 792/13 za czyn z art.157§1kk, art. 217§1kk, art.46§1kk **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,**
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany Ł. P. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego. Podniósł, że chciałby udzielić pomocy konkubinie oraz dzieciom. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać trzeba, że zgodnie z art.43c kkw ustawodawca uznał, że jest możliwe odbywanie kary pozbawienia wolności poza jednostką penitencjarną, w miejscu stałego pobytu wskazanym przez osobę skazaną. Z tego przepisu wynika, że udzielanie zezwolenia na odbywanie kary w systemie SDE nie uzależniono od zaistnienia innych okoliczności dotyczących osoby skazanego lub jego rodziny. Względy rodzinne mogą mieć znaczenie przy rozważeniu wniosku skazanego o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub przy ocenianiu zasadności wniosku o przerwę w karze podczas pobytu w izolacji więziennej.

Zatem, przy orzekaniu o udzieleniu osobie skazanej zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie powinno się kierować okolicznościami związanymi np. z sytuacją materialną lub rodzinną osoby skazanej. Sąd penitencjarny jest zobowiązany do kierowania się warunkami wskazanymi w art.43la§1 kkw.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

W przytoczonym art. 43la§1 pkt 2 Ustawy znajduje się bezpośrednie odwołanie do treści art.53§1kk tj. celów kary w zakresie prewencji indywidualnej. Sąd meriti wymierzając karę bierze także pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze które winny być osiągnięte wobec skazanego.

Sąd penitencjarny oceniając trafność złożonego wniosku o wyrażenie zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego jest zobowiązany do ustalenia w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody, czy cele kary zostaną zrealizowane bez konieczności dalszego odbywania kary w warunkach izolacji więziennej, czyli w miejscu połączonym z nadzorem ze strony funkcjonariuszy SW.

Z opinii Dyrektora AŚ w S. z dnia wynika, że skazany od dnia 12.07.2016r. odbywa karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art.157§1kk, art.217§1kk. Skazany w dniu 11.06.2013r. wobec małoletnich pokrzywdzonych zachował się rażąco agresywnie, bowiem każda z nich została uprzedzona w twarz, z czego jedna z nich doznała wstrząśnienia mózgu.

Z postanowienia z dnia 13.11.2015r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że skazany przez okres roku nie wywiązał się z nałożonych obowiązków nałożonych przez Sąd meriti. tj. nie przeprosił małoletnich pokrzywdzonych oraz nie zapłacił kwoty 1000 zł orzeczonej tytułem zadośćuczynienia.

Mając na uwadze okoliczności popełnienia czynów przypisanych skazanemu i jego postawę po zapadłym wyroku należy stwierdzić, że jest sprawcą zdemoralizowanym mimo jednokrotnej karalności.

Postawa skazanego przed osadzeniem nie przemawia za uwzględnieniem wniosku. W wywiadzie środowiskowym sporządzonym przez kuratora z dnia 5.07.2016r. (teczka osobopoznawcza) wskazano, że skazany w miejscu zamieszkania nie zachowywał się poprawnie. Doszło do awantury między nim a konkubiną, interweniowała miejscowa policja. Została wdrożona procedura niebieskiej karty. Nie wszczęto postępowania o czyn z art. 207kk.

Natomiast z wywiadu kuratora z dnia 11.07.2016r. wynika, że skazany także ma ograniczoną władzę rodzicielską poprzez ustanowienie dozoru kuratora. Z informacji Policji wynika, że nie było skarg na skazanego.

Zachowanie skazanego w podczas odbywania kary pozbawienia wolności nie może być pominięte przy rozpoznawaniu wniosku o odbywanie kary w SDE. Nie może budzić wątpliwości to, że proces resocjalizacji może zakończyć się sukcesem tylko wtedy, gdy skazany będzie czynnie uczestniczył w tym procesie np. poprzez wyrażenie zgody na odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania, zdobywanie wykształcenia czy też zawodu, branie aktywnego udziału w zajęciach lub programach profilaktycznych, wykonywanie pracy w systemie bez konwojenta czyli w warunkach bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW

Z opinii Administracji wynika, że skazany nie był nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. Karę odbywa w systemie zwykłym. Nie uczestniczy w systemie przepustkowym. Wskazać trzeba, że skazany przyjął bierną postawę.

Skoro skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, to oznacza, że nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji. Skazany odbywający karę w takim systemie ma bowiem możliwość dokonania wglądu w dotychczasowe postępowanie i jego przeanalizowanie (vide odpowiednio : postanowienie z dnia 25 sierpnia 2010r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie II AKzw 672/10, a także postanowienia : z dnia 8.10.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzw 1948/14, z dnia 13.01.2015r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzw 2691/14 oraz z dnia 14.04.2015r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzw 722/15).

Nadto, skazany nie został zakwalifikowany do tzw. systemu przepustkowego, co wiąże się z możliwością wykazania, iż bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW skazany potrafi należycie funkcjonować a w szczególności przestrzegać zasad porządku prawnego.

Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego osadzonego. Nie jest to wystarczające do uwzględnienia wniosku. Bierna, niczym szczególnym nie wyróżniająca się postawa skazanego w toku odbywania kary nie uzasadnia przyjęcia, że w jego osobowości doszło do trwałej, pozytywnej zmiany uzasadniającej przyjęcie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego nieskuteczność orzeczonego środka związanego z poddaniem sprawcy próbie należy bez stwierdzenia, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji.

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.